

Aan de voorzitter en de leden van de Vaste Commissie voor
Volksgezondheid, Welzijn en Sport/ AO Wmo
van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Bezoekadres
Hertogswetering159
3534 AS Utrecht

Postadres
Postbus 9208
3506 GE Utrecht

T 088 368 0 368
I fnv.nl

cc. H.M. de Jonge, minister voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Datum	Uw kenmerk
17 juni 2019	
Ons kenmerk	Telefoonnummer
2019/ FNV/RvN	06 11 76 55 18
Onderwerp	E-mail
AO Wmo	rian.vannispn@fnv.nl

Geachte leden van de vaste commissie VWS,

De FNV signaleert dat de ongelijkheid in uitvoering van de Wmo leidt tot een hernieuwde race naar beneden voor werknemers door het niet nakomen van de afspraken over reële tarieven. Wij vragen u om bij de minister er op aan te dringen dat hij de gemeenten blijft aansporen om reële tarieven te hanteren en op deze tarieven indexering toe te passen. Daarnaast nemen gemeenten een loopje met de Wmo, door te blijven indiceren voor een "schoon en leefbaar huis". De gemeenten horen de wet te respecteren. Een wetswijziging is niet het antwoord, naleving van de gemaakte afspraken is dat wel. Wij verzoeken u de minister te vragen hoe hij de gemeenten gaat houden aan naleving van de Wmo.

Race naar beneden

Wmo, reëel tarief en cao-afspraken

Na de invoering van de Wmo in 2015 werden huishoudelijke hulpen geconfronteerd met forse salarisverlagingen, onzekere contracten en minder contracturen. De manier van aanbesteden en inkopen tegen de laagste prijs door gemeenten zorgde voor een race naar beneden voor werknemers. Meer dan 50.000 werknemers in de verpleeghuiszorg en thuiszorg, waar de huishoudelijke hulpen bij horen, verloren hun baan. Daarnaast verloren nog meer werknemers hun vaste baan en kregen er tijdelijke banen, tegen slechtere arbeidsvoorwaarden voor terug. De rekening van de puur prijs gedreven marktwerking werd betaald over de rug van de werknemers in de zorg sector.

Datum
17 juni 2019
Ons kenmerk

Pagina('s)
2 van 3

Met veel moeite is het gelukt om met de minister en werkgevers afspraken te maken over het betalen van een reële prijs voor huishoudelijke hulp en daardoor konden ook afspraken gemaakt worden voor een eerlijk en gelijk loon voor de werknemers.

Maar een huishoudelijke hulp merkt van deze afspraken vaak nog niets. Bijvoorbeeld; een huishoudelijke hulp in Zoetermeer ontvangt de salarisverbetering niet, omdat de gemeente het tarief niet aanpast, terwijl haar collega die voor de zelfde zorgaanbieder werkt in Gouda, wel de salarisverbetering ontvangt. Beide hebben gelijk werk en verdienen gelijk loon. Tegen de gemeente Gooi- en Vechtstreek is een zorgaanbieder een juridische procedure gestart, omdat de gemeente bij het nieuwe contract hardnekkig weigert om een reëel tarief af te spreken.

Bij gemeenten waar wel een reëel starttarief is overeengekomen bij aanvang van het contract ontstaan problemen omdat er geen indexeringsafspraken is gemaakt, cao loonsverhogingen worden hierdoor vaak niet betaald, de zorgverlening komt onder druk te staan evenals de naleving van de cao. Indexering is een verplicht component van het reële tarief dat gemeenten moeten betalen¹. Maar gemeenten komen deze verplichting niet na.

De onwillige houding van gemeenten om de wet en daarvan afgeleide afspraken na te komen leidt tot ongelijkheid tussen werknemers en een herhaalde race naar beneden. Het feit dat uit het onderzoek van Berenschot van februari 2019 (tussenrapportage cao-afspraken) blijkt dat ongeveer 100 van de 355 gemeenten de afspraken wel nakomen, maakt nog duidelijker dat de minister actie moet ondernemen. Er zijn juist nu concrete maatregelen nodig van de minister! De wet moet worden nageleefd en indexering moet worden toegepast.

Voorziening hulp bij huishouden

Al sinds de invoering van de Wmo is er onduidelijkheid over de voorziening huishoudelijke hulp. Wat krijg je als inwoner en wat mag je aan taken uitvoeren, als huishoudelijke hulp, bij je cliënt. De Centrale Raad van Beroep (CRvB) heeft de taak om de wet te interpreteren, zeker nu gemeenten steeds meer gebruik maken van de categorisering "schoon en leefbaar huis". Een term die niet eens in de Wmo voorkomt en die voor velerlei uitleg vatbaar is. Waar heeft een inwoner recht op? In februari 2019 heeft de CRvB (ECLI:NL:CRVB:2019:676), in vervolg op de uitspraak van oktober 2018, geoordeeld dat de inwoner met een hulpvraag het recht heeft om precies te weten welke taken uitgevoerd gaan worden, hoe vaak er hulp komt en welke tijd er per week wordt gegeven om deze zorg te verlenen. Mensen hebben het recht om te weten hoeveel tijd er nodig is om de woning leefbaar en schoon te houden en recht om te weten wat zij aan zorg kunnen verwachten.

De FNV vindt het kwalijk dat Minister de Jonge zich laat leiden door een lobby van de gemeenten en nu de wet wil gaan aanpassen. Hij kan beter zorgen dat het systeem eerlijk

¹ Besluit van 10 februari 2017, houdende regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van de voorziening en de continuïteit in de hulpverlening tussen de cliënt en de hulpverlener

Datum
17 juni 2019
Ons kenmerk

Pagina('s)
3 van 3

wordt uitgevoerd. De wet behoeft geen aanpassing, de uitvoering door gemeenten moet verbeteren en de minister moet daar op toezien.

Conclusie

Zowel bij het hanteren van reële tarieven als bij het bepalen van de omvang van huishoudelijke hulp komt het neer op naleving van de Wet. De minister heeft als stelselverantwoordelijke de taak om de stelseluitvoerders, de gemeenten, aan te spreken en te zorgen dat zij de wet respecteren. Wij zien echter op beide onderwerpen dat de minister deze taak laat liggen en verzoeken u om bij de minister aan te dringen op nalevingsmaatregelen op korte termijn.

Mocht u een verdere toelichting wensen dan kunt u uiteraard contact met ons opnemen.

Met vriendelijke groet,

Toon Wenekers
Sectorhoofd FNV Zorg & Welzijn

Karim Skalli
Teamleider Care